

تهران خاکستری، باغ - شهر می شود

مهندس «علی محمد مختاری»، مدیر عامل سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران درباره کمربند سبز پیرامون شهر تهران گفت: «فاز دوم این کمربند شامل ۵۰ هزار هکتار در هیئت دولت به تصویب رسیده و بر این اساس هر سال ۲ تا ۳ هکتار فضای سبز در بخش برون شهری ایجاد می شود. توسعه کمربند سبز تهران، نیازمند در اختیار گذاشتن اراضی از سوی سازمان جنگلها و مراتع است، زیرا اراضی ملی محسوب می شود و خوشبختانه این سازمان تاکنون همکاری خوبی با شهرداری تهران داشته است. همچنین با دستور شهردار تهران و تصویب شورای شهر، اعتبار کافی برای این منظور در اختیار سازمان قرار گرفته است. کمربند سبز از توسعه بی رویه شهرها جلوگیری کرده و تأثیر مثبتی بر اقلیم شهر خواهد گذاشت. این کمربند نقش فیلتر را برای شهر، بازی می کند.»

بزرگراه های سبز تهران

مهندس مختاری افزود: «در صورت تأمین منابع آبی تا شهریور سال ۱۳۸۹ بدنه تمامی بزرگراهها سبز خواهد شد. تاکنون فضای سبز بیش از ۴۰ درصد بزرگراههای تهران نیز تکمیل شده و این برنامه برای بزرگراه آزادگان در حال اتمام است. هم اکنون عملیات اجرایی فضای سبز بدنه بزرگراههای همت، حکیم، شیخ فضل... و امام علی (ع) نیز در حال انجام است. گیاهانی که برای فضای سبز مورد استفاده قرار می گیرند، از گونه گیاهان مقاوم و سازگار با اقلیم تهران بوده و در فصل سرما نیز سبز خواهند ماند. استفاده از چمن نیز به دلیل هزینه بالای تأمین و نگهداری بسیار محدود شده و فقط در برخی مناظر به کار گرفته می شود. برای آشنایی بیشتر مناطق با گونه های مقاوم، با همکاری دانشگاه تهران کتاب گونه های گیاهی نیز تهیه و به مناطق ۲۲ گانه ارسال شده است.»

گسترش عادلانه فضای سبز در مناطق

وی افزود: «در نظر داریم در برنامه چهارم چشم انداز ۲۰ ساله، فضای سبز عادلانه را در تمامی مناطق گسترش دهیم. با تملک و جمعیت بافت های فرسوده در مناطقی که از بافت مترکم برخوردار هستند و تبدیل آنها به فضای سبز، سرانه فضای سبز این مناطق افزایش خواهد یافت.»

www.tehransama.ir

دی ماه ۱۳۸۸

خبر

حاشیه خبر:

کمبود سرانه فضای سبز تهران موضوعی نیست که به تازگی مطرح شده باشد. با این وجود به نظر می رسد که مدیران شهری هنوز در مراحل ابتدایی ارائه راه حل مناسب هستند. سبز کردن، تنها راه حل و بهترین آنها نیست؛ اگر چه اجرای آن نیز به گواهی مدیر عامل سازمان پارکها، به سادگی ممکن نیست و در گرو دانش، تأمین منابع مالی و آب است. اما اگر زمینه این کار نیز فراهم باشد، باید دانست که نگاه بیولوژیک به فضای سبز مثل آن است که درخت را «ماشین تولید اکسیژن» بنامیم! فضای سبز به دلیل بهره گیری از عناصر طبیعت برای انسان جذاب است، اما عناصر دیگر طبیعت مانند سنگ، آب، خاک و... نیز نباید فراموش شود. با رویکرد کمی به فضای سبز، خطر تحت الشعاع قرار گرفتن جنبه های زیباشناسانه، فرهنگی و منظره سازی وجود دارد.

استفاده از گیاهان بومی، مانند توجه به معماری بومی، هویت ساز و موجب آشنایی شهر و آرامش فکری شهروندان است. گیاهان بومی هر منطقه و کاشت آنها از عناصر هویت بخش سرزمین به شمار می روند و نباید در روند توسعه فضای سبز، این زیبایی طبیعی و تاریخی نادیده گرفته شود. اهمیت این نکته با به یاد آوردن سابقه چند هزار ساله هنر باغسازی ایرانی که بر جهانیان نیز آشکار است، بیشتر معلوم می شود. باید مراقب بود که در انتخاب گونه ها و طرح کاشت تنها با یک نگاه دو بعدی به رنگ سبز نقشه و احتمالاً سرانه فضای سبز، خود را موفق قلمداد نکنیم. نمونه این بی توجهی را می توان در کاشت سرو نقره ای (یک گونه غیر بومی و صرفاً کم آب) در حاشیه بزرگراه یادگار امام، در محدوده فرحزاد مشاهده کرد. جایبکه هنوز باغستان های توت آن مفرح و خاطره انگیز است...

دانشگاه و شهر سردر ورودی دانشگاه تربیت مدرس افتتاح شد

هم زمان با ایام دهه فجر سردر دانشگاه تربیت مدرس افتتاح شد. طرح این بنا - که در قالب یک مسابقه برگزار شده - از سوی دانشگاه تربیت مدرس به فراخوان گذاشته و پس از ارائه طرحها و ارزیابی آنها توسط هیئت داوران، طرح مشترک «رضا عبادی» و «سارا مجدی» در تیر ماه ۱۳۸۶ انتخاب شد.

در پاییز ۱۳۸۷ با همکاری شهرداری تهران مقدمات ساخت این سردر فراهم شد و سازمان زیباسازی شهرداری تهران اجرای آن را به عهده گرفت. این بنا اکنون آماده بهره برداری است و به گفته معماران آن، در طراحی از مفاهیم سمبولیک و آرایه های ایرانی-اسلامی استفاده شده است. علی رغم آنکه سردر دانشگاه تهران در سال ۱۳۴۶ ساخته شد اما این رویکرد به طراحی ورودی دانشگاهها استمرار نیافت. هر چند در دهه اخیر مجدداً توجه به طراحی ورودی دانشگاهها افزایش یافته، اما اغلب اوقات در حد یک فراخوان مسابقه باقی مانده و ساخت آنها عملی نشده است. از معدود موارد ساخته شده می توان به سردر ورودی دانشگاه علم و صنعت در سال ۱۳۸۵ اشاره کرد.

پس از دو مورد مذکور، سردر دانشگاه تربیت مدرس به عنوان جدیدترین بنای ورودی یک دانشگاه طراحی و ساخته شده است. ایجاد نمادهای شهری که واجد ارزشهای هویتی و فرهنگی باشد، به ارتباط شهروندان با مکان های شهری کمک خواهد کرد. همان گونه که سردر دانشگاه تهران نه تنها برای دانشگاهیان، خاطره انگیز و معنادار است بلکه برای شهروندان تهرانی نیز یک مکان ملاقات، یک نشانه شهری و بخشی از هویت مرکز شهر تهران است. به گفته طراحان، ارتباط دانشگاه با شهر در قالب نمادی آشنا که فصل اشتراک مردم با دانشگاه باشد، بخشی از ایده های طراحان این بنا بوده است. احداث بناهای یادمانی می تواند نوبد بخش توجه بیشتر مسئولان به نقش معماری در ارتقای هویت محیط های شهری و باز تعریف فضاهای جمعی باشد.

www.nazaronline.ir

منبع